

عنوان مقاله:

رویکرد حکومت آق قویونلو نسبت به افکار عمومی

محل انتشار:

تاریخ نامه ایران بعد از اسلام، دوره 10، شماره 18 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

علیرضا کریمی - عضو هیات علمی دانشگاه تبریز

مقصود علی صادقی - عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

علی منوچهری - دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

افکار عمومی یا توجه به توده مردم از دیرباز در تاریخ انسانی حضور و حیات داشته است هر چند که تا عصر روشنگری مصطلح نبوده و مورد بررسی علمی قرار نگرفته است. با وجود سلطه بدون چون و چرای پادشاهان و حاکمان بر زندگی مردم، بدون تردید آنها یکی از اجزاء و ارکان شکل دهنده حکومت ها بوده اند که میزان اهمیت مردم در حوزه سیاست به نوع جایگاه و رویکردی بر می‌گردد که نزد حاکمان خود داشته اند. در خلال نیمه دوم قرن پانزدهم میلادی ایران آق قویونلوها بر غرب ایران حاکم بوده و سازمان حکومت به گونه ای قبیلہ ای شکل گرفته و اداره می‌شد. حکومت آق قویونلو اگر چه بیشتر اوقاتش صرف کشمکش بین رهبران قبیلہ می شد اما نمی‌توانست بی توجه به مردم و شرایط اقتصادی- اجتماعی حاکم بر جامعه خویش باشد زیرا که هر حکومتی نیازمند شناساندن حق حکومت خود نزد مردم حکومت شونده جهت مورد پذیرش قرار گرفتن از جانب آنها می‌باشد. این پژوهش با تکیه بر روش توصیفی- تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه ای قصد آن دارد تا رویکرد حکومت آق قویونلو را در جلب افکار عمومی جهت ایجاد پذیرش و مقبولیت مردمی بررسی کند. از منظر این پژوهش آق قویونلوها پس از تثبیت و استقرار حکومت خود به ویژه در دوره حکومت اوزون حسن یکی از مهم ترین وظایف پادشاه نسبت به مردم تحت تابعیت خود را اعاده دادرسی و برپایی عدالت در سطح جامعه و توجه به مسائل و مشکلات آنها می دانستند. علاوه بر این حکومت آق قویونلو در جریان جلب توجه افکار عمومی نسبت به خود مسئله تسهیل هر چه بیشتر جریان اخذ مالیات و کاستن از فشارهای اقتصادی و مالی را مد نظر و موضوع دین را نیز جهت فراهم آوردن زمینه‌های شناسایی و پذیرش حکومت خود در نزد عامه مردم مورد توجه قرار داد.

کلمات کلیدی:

افکار عمومی، آق قویونلو، اوزون حسن، یعقوب، احمد بیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1565736>

